

drien detectar aquí alguns motius de nul·litat. Algunes, perquè n'hi ha que amaguen addiccions, per exemple, i això impossibilita la persona a fer un vincle i responsabilitzar-se de la família. No pot donar suport a la seva parella i créixer junts.

Si hi ha infidelitat en el matrimoni, no seria motiu suficient?

Si no es perdona, s'ha d'analitzar si aquesta persona ja era infidel abans de casar-se. Normalment passa així, hi ha capítols d'infidelitat anteriors al "sí, vull".

Qui demana més la nul·litat, l'home o la dona? Hi ha un perfil?

Al 50 per cent. No hi ha gaire diferència. Generalment vénen per causes de fe, perquè es volen tornar a casar per l'Església. I un 20% ho demanen per qüestió de coherència i fe, suposem que ara es pot invertir el percentatge. És a dir, que no engeguin la causa de nul·litat solament els que es volen tornar a casar sinó els que es volen sentir en pau i combregar. De fet, aquest és un dels motius que van conduir el papa a fer aquestes reformes, perquè hi ha creients que no combreguen a missa per coherència, perquè estan divorciats, i fins ara demanar la nul·litat era car, a part de dolorós i llarg, segons els casos. També hi ha el problema que alguns mossens no deixen combregar als divorciats i això fa que la gent s'allunyi de l'Església o, si més no, no fa integrador. Ara això canviarà, el papa ha donat motius suficients com per eliminar molts tabús i rumorologia.

Es refereix al que es deia que les nul·litats matrimonials solament les podia costejar gent amb molts diners?

Entre d'altres, sí. Sempre s'ha dit que solament els toreros i els cantants famosos podien pagar el car procés de nul·litat eclesiàstica, i no ha sigut mai així. La nul·litat no és cosa de rics.

Quant valia fins ara?

Cada àmbit metropolità establia unes taxes i segons on t'havies casat et corresponia una quota o altra. A Lleida es feia pagar uns 700 euros. Els advocats tenien els seus honoraris i encarien els processos. No ha sigut mai necessària la presència d'un advocat, el que passa és que la gent, com que no sabia ben bé en què consistia el procés de demanda, doncs es veia més reconfortada acompanyant-se d'un.

Vol dir que el dret civil feia negoci i s'aprofitava del dret canònic?

Sí. La mala fama se l'emportava l'Església. La gent pensava o pensa encara que la nul·litat matrimonial era cosa de rics, però no és així. De fet, si es demostrava que el o la demandant no tenia diners, s'eliminaven totes les taxes de tribunal.

Cal deixar clar que la nul·litat matrimonial és un procés gratuït, oi?

Sí, és molt important que quedi clar. Això no treu que si algú es vol acompanyar i assessorar

per un advocat i ho vol pagar, ho pot fer. Si no, hi ha el patró estable, un canonista o civilista que s'encarregarà de redactar la demanda de nul·litat. És una de les novetats del decret del papa que a més aporta celeritat al procés, l'agilitza.

Parlem de les novetats. A banda de la gratuïtat, quines més hi ha?

Amb aquest mutu propi, el decret de reforma del procés de la nul·litat matrimonial, el papa reorganitza i reestructura el procés de nul·litat del matrimoni canònic. Fins ara els processos

eren molt llargs, podien arribar als dos anys perquè calien dos sentències fermes, dels tribunals de primera i segona instància. Ara solament cal una sentència ferma, del tribunal diocesà, per declarar la nul·litat. Això significa que es pot declarar un matrimoni nul entre uns nou mesos i un any. Això no impedeix les apel·lacions. Es pot apel·lar al tribunal de segona instància i al de Rota de Madrid.

Per als que no som entesos en argot eclesiàstic, quan diu tribunal de primera i segona instància, què ens hem d'imaginar?